

Pamětní medaili Matematicko-fyzikální fakulty UK převzali:

Prof. RNDr. Vladimír BAUMRUK, DrSc.

Prof. Baumruk svou vědeckou prací velmi podstatně ovlivnil vývoj biofyziky v posledních dvaceti letech. Je autorem více než 80 vědeckých prací, které vyvolaly 1300 nezávislých ohlasů. Je spoluautorem řady klíčových prací týkajících se studia struktury biomolekul a jejich interakcí pomocí metod optické spektroskopie.

Postupně vykonával funkci tajemníka, zástupce ředitele a ředitele Fyzikálního ústavu UK. Působí jako předseda panelu Grantové agentury České republiky. Je členem Rady Ústavu fotoniky a elektroniky AV ČR a členem rad doktorského studia na dvou jiných vysokých školách.

V neposlední řadě je třeba ocenit jeho rozsáhlou pedagogickou činnost. Přednáší v základním kurzu fyziky, vede několik přednášek a seminářů v oboru biofyziky.

Prof. RNDr. Jan BEDNÁŘ, CSc.

Prof. Bednář svou vědeckou prací významně přispěl k tomu, že se Katedra meteorologie a ochrany prostředí na MFF stala uznávaným pracovištěm v oblasti zkoumání transportu a šíření znečišťujících látek v atmosféře a v rozvoji matematického modelování v této oblasti. Kromě zmíněné problematiky se zabývá dynamikou atmosféry, fyzikou mezní vrstvy, fyzikou oblaků a srážek, atmosférickou optikou, akustikou a elektřinou. Je autorem více než 180 publikací, z nichž polovinu tvoří původní vědecké práce. Od roku 1993 do roku 2008 působil jako předseda České meteorologické společnosti a v souladu s tím byl i činný v řadě funkcí v *European Meteorological Society*.

Prof. Bednář byl členem a předsedou Akademického senátu Univerzity Karlovy, v letech 2006 až 2010 působil jako prorektor Univerzity Karlovy, je místopředsedou Rady vysokých škol.

Doc. RNDr. Jiří DOLEJŠÍ, CSc.

Doc. Dolejší je erudovaným teoretikem v částicové a jaderné fyzice, ale má zároveň velmi blízko k experimentům v této oblasti. Je autorem nebo spoluautorem více než stovky vědeckých prací. Svým zaměřením na fyziku srážek těžkých iontů významně přispěl k rozvoji spolupráce MFF UK s Evropským centrem jaderného výzkumu CERN, kde je aktivním členem experimentu ATLAS na urychlovači LHC. Unikátním rysem osobnosti Jiřího Dolejšího je jeho všestranná angažovanost v široké oblasti fyzikálních věd. To také úzce souvisí s jeho výrazným zapojením do popularizace fyziky na mnoha úrovních, od přednášek pro středoškoláky či širší veřejnost až po vystoupení ve sdělovacích prostředcích. V této souvislosti je třeba zmínit i jeho dlouholetou obětavou práci při organizaci fyzikálních olympiád.

Všeobecně známá je práce doc. Dolejšího v Akademickém senátu MFF, jehož je v posledních letech předsedou.

Doc. RNDr. LEOŠ DVOŘÁK, CSc.

Doc. Dvořák patří mezi významné osobnosti v oblasti fyzikálního vzdělávání a je v tomto oboru dobře znám i v zahraničí. Je respektován nejen v komunitě fyziků, ale i komunitou odborníků pedagogicko-psychologických disciplín. Jeho několikaleté působení ve vedení Katedry didaktiky fyziky přispělo k tomu, že se pracoviště otevřelo jednak směrem k anglosaskému vzdělávání, jednak směrem k pedagogicko-psychologickým oborům. Doc. Dvořák je autorem zhruba stovky článků v našich i zahraničních časopisech a sbornících.

Doc. Dvořák je členem významných profesních organizací, jako např. IUPAP (International Union of Pure and Applied Physics), kde je sekretářem komise pro fyzikální vzdělávání, pracuje ve výboru GIREP (International Research Group on Physics Teaching), je předsedou Fyzikálně pedagogické společnosti Jednoty českých matematiků a fyziků a je aktivně zapojen do širokého spektra činností na poli fyzikálního vzdělávání v ČR i v zahraničí.

Prof. RNDr. Jan HAJIČ, Dr.

Prof. Hajič absolvoval na MFF obor informatika v roce 1984. Po krátkém zaměstnání ve Výzkumném ústavu matematických strojů se na fakultu vrátil a od roku 1991 působí v tehdy nově vzniklém Ústavu formální a aplikované lingvistiky. V letech 1991 až 1993 byl výzkumným pracovníkem IBM v New Yorku a v letech 1999 až 2000 hostoval jako profesor na Johns Hopkins University v Baltimore v USA. Od roku 2003 stojí v čele Ústavu formální a aplikované lingvistiky jako jeho ředitel. Řadí se mezi výrazné osobnosti české počítačové lingvistiky, založil u nás moderní směr statistického modelování jazyka. Velmi výrazně se podílí na vědeckých projektech ve svém oboru v Evropě, USA i Asii.

Prof. RNDr. Jan HÁLA, DrSc.

Prof. Hála je mezinárodně uznávaným odborníkem v oboru optické spektroskopie a jejích aplikací. Je autorem více než 90 původních vědeckých prací s 450 citacemi. Z jeho vědeckých výsledků je na místě uvést především vybudování unikátních spektroskopických zařízení umožňujících měření vysoko rozlišených absorpčních a emisních spekter a časově i spektrálně rozlišená měření infračervené fosforescence. Za svou vědeckou činnost získal první cenu Československé spektroskopické společnosti. Působil jako vědecký tajemník Spektroskopické společnosti Jana Marka Marci. Kromě řady projektů úspěšně vedl také dva výzkumné záměry. V letech 1999 až 2010 byl zástupcem České republiky v programech Evropské fyzikální společnosti. Na MFF působil jako zástupce vedoucího a vedoucí Katedry chemické fyziky a

optiky. V současné době je předsedou Akademického senátu Univerzity Karlovy v Praze.

Prof. RNDr. Jiří HORÁČEK, DrSc.

Prof. Horáček je odborníkem světového jména v kvantové mechanice a jejích aplikacích v atomové a molekulární fyzice. Jeho zásadní práce o metodě řetězových zlomků pro výpočet rozptylových veličin se dodnes intenzívně používají pro výpočty srážek v jaderné, atomové i molekulární fyzice. Po roce 2000 se v Ústavu teoretické fyziky MFF zformovala pod jeho vedením skupina atomové a molekulární fyziky, která se zabývá dalším rozvojem výpočetních metod a jejich aplikací ve fyzice plazmatu, v astrofyzice, v molekulární elektronice atd.

Jiří Horáček je spoluautorem monografie *Theory of Resonances* a více než 80 článků v odborných časopisech; tyto práce našly odezvu ve více než 500 citacích.

Vedle vědeckého uznání náleží prof. Horáčkovi také dík za jeho pedagogickou práci. V letech 2003 až 2011 byl ředitelem Ústavu teoretické fyziky, je členem Vědecké rady MFF.

Prof. RNDr. Jiří HOŘEJŠÍ, DrSc.

Prof. Hořejší v minulých dvou desetiletích podstatně ovlivnil rozvoj částicové fyziky na MFF. Úspěšně vedl Ústav částicové a jaderné fyziky, v rámci dvou navazujících *Center částicové fyziky* významně přispěl ke zvýšení vědeckého výkonu pracoviště, k vytvoření výborných podmínek pro růst studentů a pro efektivní spolupráci jak s českými partnery, tak se zahraničními institucemi. V návaznosti na vlastní vědeckou práci vychoval řadu diplomantů a doktorandů, kteří vyrazili do světa na prestižní pracoviště. Napsal dvě monografie, desítky vědeckých prací, působil či působí v radě Fyzikálního ústavu AV ČR, ve vědecké radě FJFI ČVUT, v poradním orgánu Rady pro výzkum, vývoj a inovace, v komisi částic a polí IUPAP (International Union of Pure and Applied Physics).

Prof. RNDr. Marie HUŠKOVÁ, DrSc.

Prof. Hušková významně přispěla k rozvoji teorie matematické statistiky, zejména v oblasti asymptotických a neparametrických metod. Publikovala více než 120 vědeckých prací (její výsledky našly odezvu v nejméně 350 citacích). Je volenou členkou mezinárodních odborných společností a jejich vrcholných orgánů jako jsou Mezinárodní statistický institut, Bernoulliho společnost pro matematickou statistiku a pravděpodobnost. Vlastní badatelskou práci úspěšně spojuje s výchovou studentů. Působí jako předsedkyně rady doktorského studijního oboru *Pravděpodobnost a matematická statistika*. Je autorkou či spoluautorkou několika vysokoškolských skript. V letech 2005 až 2009 řídila

Katedru pravděpodobnosti a matematické statistiky; činila to s důkladností a obětavostí, s jakými se věnuje veškeré své práci.

Prof. RNDr. Vladimír JANOVSÝ, DrSc.

Prof. Janovský patří mezi významné reprezentanty pražské školy numerické matematiky. Je autorem 85 publikací. Dosáhl významných výsledků v teorii a aplikacích metody konečných prvků a řešení některých prakticky významných problémů fyziky a inženýrských věd. Jmenujme zejména numerické řešení Hele-Shaw problému, numerické metody pro řešení úloh viskoelasticity polymerů, model palivového článku jaderného reaktoru. Na základě svých výsledků, které jsou citovány v řadě publikací, je zván k přednáškám na konferencích a zahraničních univerzitách.

PhDr. Antonín KLAZAR

Dr. Klazar byl v letech 1998 až 2006 spolehlivým a obětavým vedoucím Katedry tělesné výchovy na MFF. Po příchodu na fakultu v roce 1970 založil družstvo lyžařů – běžců a dodnes toto družstvo vede, přičemž po celou dobu je také trenérem a vedoucím národního akademického družstva lyžařů – běžců. Má zásadní podíl na práci lyžařského oddílu MFF a zásluhou jeho vlivu se z řad studentů a zaměstnanců MFF vyškolilo mnoho instruktorů lyžování.

Doc. RNDr. Jan KLÍMA, CSc.

Doc. Klíma je dlouholetým pracovníkem teoretické skupiny Katedry fyziky kondenzovaných látek. Ve své vědecké práci se zabýval především elektronovými stavy v uspořádaných i neuspořádaných látkách, pásovou strukturou pevných látek, optickými vlastnostmi a teorií mnohonásobného rozptylu. Několik desetiletí se věnoval a dodnes věnuje výuce kvantové mechaniky. Jeho základní kurs pro studenty třetího ročníku je hojně navštěvován a vždy dobře hodnocen. Napsal i příslušné učebnice pro tento obor. Kromě vědecké práce se věnuje literární činnosti jako autor románů a překladatel. Po roce 1990 se intenzivně účastnil fakultního života, hlavně činností v akademickém senátu MFF.

Prof. RNDr. Jan KRAJÍČEK, DrSc.

Prof. Krajíček je nepochybně nejuznávanějším českým logikem střední generace. Je blízkým spolupracovníkem Stephena Cooka, tvůrce pojmů *P* a *NP složitosti*. Jeho rozhodnutí přejít z Matematického ústavu AV ČR na univerzitu svědčí o vědomí závazku předávat poznání dalším generacím. Rozvinul na Katedře algebry MFF široce založenou pedagogickou činnost a díky úspěchům při získávání evropských grantů pracoviště internacionalizoval. Současně na sebe vzal břemeno úvodních přednášek v bakalářském studiu, a to jak v oboru Obecná matematika, tak v Matematických metodách informační bezpečnosti. Je

autorem 65 publikací, přičemž ve většině případů jde o publikace bez spoluautorů. V roce 2011 mu vyšla kniha *Forcing with random variables and proof complexity* v Cambridge University Press.

Prof. RNDr. Jan KRATOCHVÍL, CSc.

Prof. Kratochvíl působí na MFF od roku 1987, ve vědecké práci se zaměřil na diskrétní matematiku a teoretickou informatiku. Opakovaně přednášel na University of Oregon v Eugene v USA. Vedle bohaté vědecko-pedagogické činnosti si zaslouží obdiv jeho organizační schopnosti: v období let 2005 až 2011 byl úspěšným řešitelem tzv. výzkumného záměru v informatické sekci, v letech 2003 až 2011 vedl Katedru aplikované matematiky. Matematicko-fyzikální fakultu reprezentoval v České matematické společnosti, jejímž byl předsedou v letech 2002 až 2010. Stal se hnacím motorem znovuoživení soutěže SVOČ v roce 2000, která od té doby výrazně ovlivňuje a motivuje řadu špičkových studentů MFF v matematice a informatice. V roce 2006 obdržel spolu s kolektivem autorů cenu rektora Univerzity Karlovy za nejlepší vědeckou publikaci v oboru přírodovědných a matematicko-fyzikálních věd.

RNDr. Rudolf KRYL

Dr. Kryl se nepřehlédnutelným způsobem podílel na vytvoření koncepce výuky programování na MFF. Zasloužil se o zformování současného učitelského studia informatiky a řadu let byl jeho odborným garantem. Podstatně se podílel na založení Kabinetu software a výuky informatiky, který také dlouhou dobu vedl. Zapojoval se i do mnoha dalších aktivit podporujících kvalitní výuku informatiky na našich středních školách, z nichž k nejvýznamnějším patří pravidelné pořádání Letní školy učitelů informatiky. Mnoho let vede Centrum podpory studia zrakově postižených na Univerzitě Karlově - laboratoř Carolina.

PhDr. Alexandra KŘEPINSKÁ, CSc.

Dr. Křepinská má rozhodující zásluhu na současné velmi dobré úrovni jazykové přípravy posluchačů a doktorandů MFF. Jako vedoucí Kabinetu jazykové přípravy zastává moderní koncepci výuky, trvale pečuje o odbornou i pedagogickou úroveň jednotlivých učitelů Kabinetu včetně pečlivého výběru zahraničních lektorů. Její zásluhou se Kabinet jazykové přípravy stal také spolehlivým partnerem fakulty při přípravě anglických verzí studijních a vědeckých materiálů. Pod jejím vedením vzniká unikátní česko-anglický matematický terminologický slovník.

Doc. RNDr. Antonín KUČERA, CSc.

Doc. Kučera se kromě konání vědecko-pedagogické práce více než osmnáct let podílel na řízení fakulty jako proděkan pro informatickou sekci. Během této doby musel čelit nejen běžným problémům, ale také nést obrovské zatížení,

kteřé znamenala několikaletá rekonstrukce malostranské budovy, v níž inforatická sekce sídlí. S jeho přispěním sekce překonala řadu personálních i finančních potíží, prošla změnami ve své struktuře, stabilizovala se a řadí se k předním pracovištím v inforatických oborech. Kolegium sekce shodně oceňovalo jeho korektní a otevřený přístup k řešení problémů, přístup nadřazující zájem celé sekce nad zájmy jednotlivců nebo skupin. Doc. Kučera je v současné době v zahraničí, medaili převzal na zasedání kolegia děkana dne 27. 12. 2011.

JUDr. Dana MACHAROVÁ

Dr. Macharová nastoupila na MFF v roce 1990 do funkce vedoucí studijního oddělení a v této funkci pracuje dosud. Pod jejím vedením se toto důležité oddělení stabilizovalo a došlo k výraznému posunu kvality práce. Svěřenou funkci vykonává důsledně a precizně, je velmi nápomocna studijním proděkanům při řešení problémů spojených s jejich náročnou agendou.

Prof. RNDr. Vladimír MATOLÍN, DrSc.

Prof. Matolín svou vědeckou práci zaměřenou na fyziku povrchů podstatně přispěl v posledních letech k rozvoji tohoto oboru, a to nejen ve fakultním měřítku. Jeho vědecké výsledky - publikoval přes 220 vědeckých prací s více než 1900 ohlasy - jsou vysoce ceněny hlavně zahraniční odbornou komunitou, což lze dokumentovat mimo jiné udělením čestného doktorátu Univerzity Blaise Pascala v Clermont Ferrand ve Francii a udělením řádu Rytíře Akademických palem Francouzské republiky.

Mezi nejvýznamnější vědecké počiny prof. Matolína patří zásadní podíl na vybudování *Optické dráhy materiálového výzkumu (MSB) synchrotronu Elettra v Terstu*. Toto zařízení se stalo jeho přičiněním významnou vědeckou infrastrukturou s otevřeným přístupem pro vědce z ČR a ze zahraničí. Od podzimu 2011 zastává funkci vedoucího Katedry fyziky povrchů a plazmatu.

Prof. RNDr. Jaroslav NEŠETRIL, DrSc.

Prof. Nešetřil patří k nejvýznamnějším a ve světě nejznámějším žijícím českým matematikům, o čemž svědčí mimo jiné udělení čestných doktorátů na univerzitách na Aljašce a v Bordeaux. Je nejen vynikajícím vědcem, ale i pedagogem a organizátorem. V letech 1986 až 2000 byl vedoucím Katedry aplikované matematiky, ze které se pod jeho vedením stalo světově uznávané centrum diskrétní matematiky. Už potřetí za sebou získal se svým kolektivem prestižní granty výzkumných center Institutu Teoretické Informatiky (ITI) resp. centrum excelence GAČR. Jeho odborný i pedagogický přístup a důraz na kvalitu vědecké práce jsou vzorem pro mladší kolegy.

Terezie PÁVKOVÁ

T. Pávková pracuje od svého nástupu na MFF v roce 1979 jako asistentka děkana. Po více než tři desetiletí spolehlivě plní svěřené úkoly, je velmi vstřícná a ochotná. Má bohaté zkušenosti s celou agendou vedení fakulty, připravuje a koordinuje jednání kolegia děkana a vědecké rady MFF a důstojně reprezentuje kancelář děkana fakulty.

Prof. RNDr. Luboš PICK, CSc., DSc.

Prof. Pick je odborníkem v oblasti prostorů funkcí a teorie interpolací. Je autorem jedné monografie a 60 článků. Jeho práce jsou hojně citovány, celkem 420 citací. Na MFF přednáší matematické analýzu, a to způsobem, který jej ve studentské anketě opakovaně zařazuje na čelné místo v žebříčku nejlepších učitelů. Jeho talent skloubit hloubku vědomostí s vtipným podáním výrazně napomáhá k propagaci fakulty a studia matematiky mezi studenty na gymnáziích. Svě mnohostranné nadání – zmiňme například hudební – s úspěchem uplatňuje v roli programového vedoucího přípravného kursu pro nastupující studenty 1. ročníku fakulty na Albeři.

Prof. Ing. František PLÁŠIL, DrSc.

Prof. Plášil je uznávaným odborníkem v oblasti komponentových systémů a formální verifikace. Rozměr jeho výzkumných aktivit dokresluje jeho pozice řešitele řady mezinárodních výzkumných projektů, z posledních například projektu ASCENS z evropského programu *Future and Emerging Technologies*. V prostředí MFF se tyto aktivity odrazily formováním Výzkumné skupiny distribuovaných systémů a později Katedry distribuovaných a spolehlivých systémů.

Prof. Plášil úspěšně kombinuje vědecké aktivity s pedagogickou a organizační činností. Úspěšně působil jako garant studijních oborů, předseda rady doktorského studijního oboru Softwarové systémy i jako vedoucího katedry.

Doc. RNDr. Zuzana PRÁŠKOVÁ, CSc.

Doc. Prášková patří k nejvýznamnějším českým statistikům a ekonometrům. Publikovala více než 40 prací v několika oblastech matematické statistiky a ekonometrie (časové řady, bootstrap, detekce změn, kategoriální data, výběrová šetření). V těchto oblastech dosáhla zaslouženého uznání a je často zvána k přednáškám. Organizovala řadu mezinárodních konferencí, např. *Evropské setkání statistiků* a *Prague Stochastics*. Mezi učiteli fakulty se řadí k těm nejvíce obětavým, laskavým a oblíbeným, pravidelně koná kurzovní přednášky a vede semináře. Je autorkou či spoluautorkou učebních textů, které vycházejí v opakovaných vydáních. Vždy se podstatnou měrou podílela jak na práci Katedry pravděpodobnosti a matematické statistiky (momentálně je zástupkyní vedoucího katedry), tak na chodu fakulty – devět let byla členkou Akademického senátu MFF.

Prof. RNDr. Aleš PULTR, DrSc.

Prof. Pultr působí na MFF od počátku šedesátých let minulého století. V té době se stal jedním z protagonistů teorie kategorií a v této oblasti je dodnes ve světě uznáván jako špičkový odborník. Prof. Pultr se výzkumu v oblasti teorie kategorií a bezbodových topologií nadále intenzivně věnuje, dílo korunuje monografie publikovaná v roce 2011. Vedle toho výrazným způsobem ovlivnil studium programu *Informatika*, a to jak svou koncepcí výuky základů matematické analýzy, tak zavedením přednášek o matematických strukturách v informatice. Matematicko-fyzikální fakultu reprezentuje v Učené společnosti České republiky, kde je předsedou sekce věd matematicko-fyzikálních.

Doc. RNDr. Milan ROJKO, CSc.

Doc. Rojko je po celý svůj profesní život aktivně zapojen do procesu fyzikálního vzdělávání. Působil také jako vedoucí Katedry didaktiky fyziky, která pod jeho vedením začala směřovat ke své dnešní podobě. Je autorem řady učebnic *Fyzika kolem nás* a mnoha publikací, které výrazně ovlivnily učitele fyziky na českých školách. Je navíc autorem návrhů pomůcek pro výuku fyziky. Na MFF jsou při výuce dodnes používány jím zkonstruované gravitační váhy. Doc. Rojko je neúnavným propagátorem výuky fyziky založené na aktivní myšlenkové a experimentální činnosti žáků. Po odchodu do důchodu svou pedagogickou dráhu neopustil; nadále vyučuje fyziku na gymnáziu.

Doc. RNDr. Miloš ROTTER, CSc.

Doc. Rotter se ve své vědecké činnosti zaměřil nejdříve na studium jaderného magnetizmu a na fyziku a techniku nízkých teplot. V obou těchto oblastech dosáhl významných výsledků. Zkušenosti získané ze zahraničních pobytů v plné míře využil při budování nízkoteplotních zařízení na mateřském pracovišti, nyníjší Katedře fyziky nízkých teplot.

Doc. Rotter má za sebou rozsáhlou pedagogickou činnost, a to jak v základní výuce odborného studia fyzika, tak v učitelském studiu. Velmi rozsáhlé jsou jeho veřejné aktivity. Mezi nejvýznamnější z nich patří funkce redaktora fyzikální části časopisu *Pokroky matematiky, fyziky a astronomie*.

Je členem Akademického senátu Univerzity Karlovy.

Doc. Rotter je v zahraničí, medaili proto převezme po svém návratu.

Prof. RNDr. Lubomír SKÁLA, DrSc.

Prof. Skála je mezinárodně uznávaným odborníkem v oboru kvantové mechaniky a jejích aplikací. Je autorem více než 120 původních vědeckých prací a několika učebnic. Z vědeckých výsledků lze uvést například nalezení dvou nových relací neurčitosti nebo výsledky týkající se konvergentní poruchové teorie. Za svou vědeckou činnost získal cenu Učené společnosti ČR. Je voleným členem Institute of Physics v Anglii a členem *American Physical Society*. Od

roku 1994 působí také jako profesor na Department of Applied Mathematics na University of Waterloo v Kanadě.

Na fakultě zastával – kromě jiného –

funkce zástupce vedoucího a vedoucího Katedry chemické fyziky a optiky či roli garanta studijního programu Fyzika. V současné době je proděkanem pro koncepci studia.

Doc. Danka SLAVÍNSKÁ, CSc.

Doc. Slavínská svou pedagogickou a vědeckou prací podstatně přispěla k rozvoji experimentální fyziky na MFF. Zasloužila se o rozvoj výuky mechaniky a molekulové fyziky a výrazně se podílela na vypracování koncepce výuky magisterského studia fyziky polymerů a následně fyziky kondenzovaných soustav a materiálů. Vědecky se profilovala v oblasti fyziky polymerních vrstev jako autorka nebo spoluautorka 80 původních prací (na 580 citací) a 29 pedagogických textů.

Jako předsedkyně Fyzikálního oddělení pražské pobočky Jednoty českých matematiků a fyziků doc. Slavínská činnost této pobočky výrazně oživila, zejména organizováním Setkání pražských fyziků nad aktuálními problémy fyziky. V České fyzikální společnosti organizovala doc. Slavínská v letech 2004 až 2010 Soutěž vědeckých prací mladých fyziků o cenu Milana Odehnala.

Prof. RNDr. Vladimír SOUČEK, DrSc.

Prof. Souček patří mezi nejvýznamnější osobnosti MFF. Na fakultu nastoupil v roce 1969 po ukončení studií a působil nejprve na Katedře matematické analýzy, od roku 1990 pak v Matematickém ústavu Univerzity Karlovy, jehož se stal na období let 1994 až 1999 ředitelem. V letech 1999 až 2006 zastával funkci proděkana fakulty.

Dosáhl mimořádných vědeckých výsledků v matematice. Založil a vede úspěšnou vědeckou skupinu v oblasti geometrie. Po dvě právě plynulá období byl vedoucím matematického výzkumného záměru, jako spoluřešitel získal v roce 2011 projekt GAČR na podporu excelence v základním výzkumu.

PaedDr. Stanislav STEHNO

Dr. Stehno se jako bývalý volejbalový reprezentant zasloužil o to, že tato sportovní disciplína se stala na MFF nejrozšířenější. A-družstvo mužů pod jeho vedením hraje jako jediný pražský klub v nejvyšších celostátních soutěžích a díky jeho péči vznikla na MFF další družstva z řad studentů a absolventů, takže volejbalový oddíl Vysokoškolského sportovního klubu MFF je největší v celé republice.

Jím organizované pravidelné ročníkové přebory MFF, kterých se účastní studenti a absolventi, jsou jedním z největších volejbalových turnajů. Od roku 2006 je dr. Stehno spolehlivým a obětavým vedoucím Katedry tělesné výchovy.

PhDr. Milena STIBOROVÁ, CSc.

Dr. Stiborová nastoupila na MFF koncem roku 1993 a od té doby vykonává funkci vedoucí oddělení pro vědu a zahraniční styky. Pod jejím vedením je tato důležitá a stále komplikovanější agenda vykonávána na velmi profesionální úrovni. Dr. Stiborová je ve své práci mimořádně samostatná a ve vztahu k proděkanovi pro vědu a zahraniční styky velice spolehlivá a nápomocná.

Doc. RNDr. Ivana STULÍKOVÁ, CSc.

Doc. Stulíková se ve funkci vedoucí Kabinetu obecné výuky fyziky významně zasloužila o modernizaci fyzikálních praktik a o průběžnou aktualizaci demonstračních pokusů k základním fyzikálním přednáškám. Dlouhodobě se věnuje vědecké práci v oboru fyzika materiálů. Svou současnou vědeckou aktivitu zaměřuje hlavně na fázové transformace ve slitinách hliníku a hořčíku. Je autorkou či spoluautorkou více než 80 vědeckých prací, které vyvolaly více než 500 ohlasů. Letos se stala řešitelkou jednoho z projektů 7. rámcového programu EU.

Prof. RNDr. Jana ŠAFRÁNKOVÁ, DrSc.

Prof. Šafránková pracuje v oboru kosmického plazmatu, na jehož založení se na Matematicko-fyzikální fakultě podílela. Je autorkou více než 190 vědeckých prací s více než 1200 ohlasy. Stala se držitelkou řady českých i mezinárodních ocenění, je mimořádně úspěšná v získávání tuzemských a zahraničních grantových projektů.

Kromě vědecké práce se prof. Šafránková obětavě věnuje především výchově postgraduálních studentů. Vedle příkladného vedení rady doktorského studijního oboru již 15 let organizuje celofakultní studentskou vědeckou konferenci Week of Doctoral Students.

Od roku 1999 se prof. Šafránková intenzivně podílí na řízení Katedry fyziky povrchů a plazmatu, střídavě jako zástupce vedoucího a vedoucí pracoviště.

Prof. RNDr. Josef ŠTĚPÁNEK, CSc.

Prof. Štěpánek je respektovanou vědeckou a pedagogickou osobností. Ve své vědecké práci se zaměřuje na optickou spektroskopii a optickou charakterizaci biomolekul. Je autorem či spoluautorem více než 100 původních vědeckých prací a 3 monografií, které vyvolaly více než 420 citací. Je členem hlavního výboru České spektroskopické společnosti, členem Rady Ústavu makromolekulární chemie AV ČR, členem Vědecké rady MFF a Vědecké rady Fakulty chemicko-inženýrské VŠCHT. Působí jako člen panelu Grantové agentury ČR.

Od poloviny 90. let až do současnosti se kromě jiného podílel na tzv. dvojím vedení doktorandů s Univerzitou Paříž 6 a s Univerzitou ve Stockholmu. Na MFF je předsedou rady doktorského studijního oboru *Biofyzika, chemická a*

makromolekulární fyzika a členem oborových rad doktorského studia na dalších univerzitách.

Prof. RNDr. Jan TRLIFAJ, CSc., DSc.

Prof. Trlifaj působí na Katedře algebry od roku 1990. Celé toto období je naplněno jeho systematickou prací, během které pozdvihl pražskou školu reprezentací algeber - které je do značné míry zakladatelem - na světovou úroveň. Velká část současných členů Katedry algebry jsou jeho žáci. Osm let toto pracoviště vedl, dalších osm let byl zástupcem vedoucího katedry. Po velmi dlouhé období je předsedou rady doktorského studijního oboru *Algebra, teorie čísel a matematická logika*. Jeho vědecká činnost byla jednou z hlavních devíz úspěchu projektu tzv. i dřívějšího Centra Eduarda Čecha. Je autorem a spoluautorem 74 publikací a spoluautorem úspěšné knihy *Approximations and endomorphism algebras of modules*.

RNDr. Oldřich ULRYCH

Dr. Ulrych nastoupil do Matematického ústavu UK v roce 1988. Jeho prvním úkolem bylo zajistit vydávání časopisu *Commentationes Mathematicae Universitatis Carolinae (CMUC)* prostřednictvím moderních technologií. Zasloužil se o implementaci TeX, a to nejen ve vydávání časopisu. V roce 1992 byl pověřen vybudováním lokální počítačové sítě v budově MFF v Karlíně. V letech 1996 až 1998 byla v téže budově provedena zásluhou dr. Ulrycha strukturovaná kabeláž. Dr. Ulrych se podílel na vytvoření clusteru výpočetních stanic a zasloužil se také o přeměnu posluchárny K11 ve výukovou počítačovou učebnu. Jeho činnost a význam pro fungování matematické sekce jsou obecně vysoce hodnoceny.

Prof. RNDr. Václav VALVODA, CSc.

Prof. Valvoda podstatnou měrou přispěl k rozvoji krystalografie a strukturní analýzy. Ve vědecké i pedagogické činnosti se věnoval strukturní analýze materiálů metodami difrakce rentgenového záření, zejména strukturnímu výzkumu tenkých vrstev, iontově implantovaných povrchů a magnetických multivrstev. Je autorem více než 250 vědeckých prací s více než 600 citacemi. V období let 1991 až 1993 byl proděkanem pro vědu na MFF, poté vedoucím Katedry fyziky polovodičů, později Katedry fyziky elektronových struktur. Prof. Valvoda se po celou dobu věnoval také propagaci krystalografie v Československu a organizaci národních i mezinárodních akcí v rámci Krystalografické společnosti, jejímž byl tajemníkem. Byl členem Mezinárodního střediska pro difrakční data.

Prof. RNDr. Jiří ZAHRADNÍK, DrSc.

Prof. Zahradník svou vědeckou a pedagogickou prací podstatně ovlivnil rozvoj

české seismologie a geofyziky. Ve své odborné práci se od studentských let věnuje numerickému modelování seismických vln ve složitých strukturách. Publikoval okolo sta vědeckých prací s více než 350 nezávislých ohlasů. V letech 1993 až 2006 byl na MFF vedoucím Katedry geofyziky. V roce 1997 inicioval založení sítě seismických stanic MFF v Řecku, kterou od té doby postupně rozšiřuje. Byl koordinátorem prestižního Centra excelence MAGMA (*Prague Centre of Mathematical Geophysics, Meteorology, and their Applications*, projektu 6. rámcového programu Evropské komise. V letech 2004–2006 byl vicepresidentem Evropské seismologické komise.

Prof. RNDr. Luděk ZAJÍČEK, DrSc.

Prof. Zajíček dosáhl významných výsledků v několika oborech matematické analýzy. Je jedním z hlavních zakladatelů teorie sigma-pórovitých množin a autorem dvou obsáhlých a často citovaných přehledových článků o této problematice. Je spoluautorem známé monografie o jemných topologiích. Publikoval 93 původních vědeckých prací v matematických časopisech. Jeho práce jsou hojně citovány: mají více než 400 ohlasů. Byl hlavním řešitelem 5 grantových projektů, jeden vede i v současné době. Pod jeho vedením obhájilo doktorskou disertační práci 6 studentů.